

I

(Informācija)

PADOME

PIEŅEMTĀ PADOMES KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 30/2005,

2005. gada 18. jūlijā

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK

(2005/C 264 E/01)

(Teksts attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu un 95. panta 1. punktu saistībā ar šīs direktīvas 4., 5. un 18. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

(1) Būtu vēlams saskaņot valsts pasākumus attiecībā uz baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem. Galvenais šīs direktīvas mērķis ir samazināt bateriju un akumulatoru un to atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi, tādējādi sniedzot ieguldījumu vides kvalitātes aizsardzībā, saglabāšanā un uzlabošanā. Juridiskais pamats tādējādi ir Līguma 175. panta 1. punkts. Tomēr, pamatojoties uz Līguma 95. panta 1. punktu, ir piemēroti veikt Kopienas mēroga pasākumus, lai

saskaņotu prasības attiecībā uz smago metālu saturu un bateriju un akumulatoru marķējumu, tādējādi nodrošinot netraucētu iekšējā tirgus darbību un novēršot konkurences traucējumus Kopienā.

(2) Komisijas paziņojumā (1996. gada 30. jūlijs) attiecībā uz pārskatu par Kopienas atkritumu apsaimniekošanas stratēģiju noteica pamatnostādnes turpmākajai Kopienas atkritumu politikai. Paziņojumā uzsvērtā nepieciešamība samazināt bīstamo vielu daudzumu atkritumos un norādīti iespējamie ieguvumi, ko sniegtu Kopienas mēroga noteikumi, ar ko ierobežo šādu vielu klātbūtni ražojumos un ražošanas procesos. Tālāk ziņojumā teikts, ka gadījumos, kad atkritumu rašanos nevar novērst, to vielas vai enerģiju atkārtoti izmanto vai reģenerē.

(3) Ar Padomes Direktīvu 91/157/EEK (1991. gada 18. marts) par baterijām un akumulatoriem, kuros ir dažas bīstamas vielas ⁽⁵⁾ veica dalībvalstu likumu aptuvenu saskaņošanu šajā jomā. Šīs direktīvas mērķi tomēr pilnībā nav sasniegti. Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV C 96, 21.4.2004., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 117, 30.4.2004., 5. lpp.

⁽³⁾ OV C 121, 30.4.2004., 35. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums OV C 104 E, 30.4.2004., 354. lpp., Padomes kopējā nostāja ... (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*) un Eiropas Parlamenta nostāja ... (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*).

⁽⁵⁾ OV L 78, 26.3.1991., 38. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 98/101/EK (OV L 1, 5.1.1999., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/96/EK (2003. gada 27. janvāris) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EELA) ⁽¹⁾ arī uzsvērtā nepieciešamība to pārskatīt. Tādēļ skaidrības labad Direktīva 91/157/EEK būtu jāpārskata un jāaizvieto.

- (4) Lai sasniegtu mērķus vides jomā, šī direktīva aizliedz tirgū izlaist dažas baterijas un akumulatorus, kas satur dzīvsudrabu un kadmiju. Tā arī veicina bateriju un akumulatoru augstu savākšanas līmeni un pārstrādi, un uzlabotas vides darbības, iesaistot visus bateriju un akumulatoru dzīves cikla dalībniekus, tas ir, ražotājus, izplatītājus un tiešos patērētājus un jo īpaši tos dalībniekus, kas tieši iesaistīti izlietoto bateriju un akumulatoru apstrādē un pārstrādē. Īpašie noteikumi šo darbību veikšanai papildina esošos Kopienas tiesību aktus atkritumu jomā, jo īpaši Padomes Direktīvu 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem ⁽²⁾, Padomes Direktīvu 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/76/EK (2000. gada 4. decembris) par atkritumu sadedzināšanu ⁽⁴⁾.
- (5) Lai nepieļautu atbrīvošanos no bateriju un akumulatoru atkritumiem tādā veidā, ka tie piesārņo vidi un lai novērstu tiešo patērētāju neskaidrības par dažādajām apsaimniekošanas prasībām dažādām baterijām un akumulatoriem, šī direktīva būtu jāpiemēro visām baterijām un akumulatoriem, kas laisti Kopienas tirgū. Šāda plaša pieeja vienlaikus nodrošinātu ekonomiskāku savākšanu un pārstrādi, kā arī optimālu resursu ietaupīšanu.
- (6) Drošas baterijas un akumulatori ir būtiski svarīgi daudzu ražojumu, ierīču un pakalpojumu drošībai, un tie arī ir būtisks enerģijas avots sabiedrībai.
- (7) Būtu jānošķir pārnēsājamās baterijas un akumulatori, no vienas puses, un rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamās baterijas un akumulatori, no otras. Būtu jāaizliedz rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru nodošana poligonos vai dedzināšanai.
- (8) Rūpniecībā izmantojamo bateriju un akumulatoru piemēri ietver baterijas un akumulatorus, ko izmanto ārkārtas vai rezerves enerģijas nodrošināšanai slimnīcās, lidostās un birojos, baterijas un akumulatori, ko izmanto vilcienos vai lidmašīnās, un baterijas un akumulatori, ko izmanto piekrastes naftas urbjtorņiem vai bākām. Piemēri ietver arī baterijas un akumulatorus, kas izveidoti tikai un vienīgi lietošanai pārnēsājamos maksājumu termināļos veikalos un restorānos, svītrkodu nolasītājos veikalos, profesionālā video tehnikā TV kanālu un profesionālo studiju vajadzībām, ogļraču lampām un nīršanas

lampām, kas piestiprinātas profesionālajām ogļraču vai nīrēju aizsargtērpam, rezerves baterijas un akumulatori elektriskajām durvīm, kas nepieļauj to bloķēšanos vai cilvēku iespiešanu, baterijas un akumulatori, ko izmanto aprīkojumam vai dažādiem mērījumu un aprīkojuma ierīcēm, baterijas un akumulatori, ko izmanto saistībā ar saules bateriju paneli, ierīcēm, kas iegūst enerģiju fotoģalvanisku procesu rezultātā vai izmantojot citu atjaunojamās enerģijas iegūšanas veidu. Rūpniecībā izmantojamās baterijas un akumulatori ietver arī baterijas un akumulatorus, ko izmanto elektrotransporta līdzekļos, piemēram, elektriskajos automobiļos, ratiņkrēslos, velosipēdos, lidostu transportlīdzekļos un automātiskajos transporta līdzekļos. Papildus šim nepilnīgajam piemēru sarakstam par rūpniecībā izmantojamu būtu jāuzskata jebkuru bateriju vai akumulatoru, kas nav aizplombēts un kas nav izmantojams automobiļos vai motociklos.

- (9) Tādu pārnēsājamu bateriju un akumulatoru piemēri, kas ir aizplombētas baterijas un akumulatori, ko vidusmēra cilvēks varētu bez grūtībām nest rokā un kas nav nedz automobiļos vai motociklos izmantojamās baterijas vai akumulatori, nedz rūpniecībā izmantojamās baterijas vai akumulatori, ietver viena elementa baterijas (tādas kā AA vai AAA baterijas) un baterijas un akumulatori, ko patērētāji vai profesionāļi izmanto mobilajos telefonos, portatīvajos datoros, bezvada elektriskajos instrumentos, rotālijētās un tādās māsaimniecības ierīcēs kā elektriskajās zobu birstēs, skuveklis un rokas putekļu sūcējos (ietverot līdzīgu aprīkojumu, ko izmanto skolās, veikalos, restorānos, lidostās, birojos vai slimnīcās), un jebkuras baterijas, ko patērētāji var izmantot parastām māsaimniecības ierīcēm.
- (10) Komisijai būtu jāizvērtē nepieciešamība pielāgot šo direktīvu, ņemot vērā pieejamos tehniskos un zinātniskos pierādījumus. Jo īpaši Komisijai būtu jāpārskata atbrīvojums no kadmija aizlieguma, kas piešķirts pārnēsājamajām baterijām un akumulatoriem, kuri paredzēti bezvada elektriskajiem instrumentiem. Bezvada elektrisko instrumentu piemēri ir ierīces, ko patērētāji un profesionāli lietotāji izmanto griešanai, malšanai, tīrīšanai ar smiltīm, sabersšanai, zāģēšanai, sagriešanai, cirpšanai, urbšanai, caurumu taisīšanai, perforēšanai, kalšanai, kniedēšanai, skrūvēšanai, pulēšanai vai līdzīgai koka, metāla un citu materiālu apstrādei, kā arī pļaušanai, griešanai un citām dārzniecības darbībām.
- (11) Komisijai arī būtu jāuzrauga un dalībvalstīm būtu jāatbalsta tehnoloģiskā attīstība, lai uzlabotu bateriju un akumulatoru iedarbību uz vidi visa to dzīvescikla laikā, tostarp ar līdzdalību Kopienas vides vadības un audita shēmā (EMAS).

⁽¹⁾ OV L 37, 13.2.2003., 24. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/108/EK (OV L 345, 31.12.2003., 106. lpp.).

⁽²⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.

- (12) Izlietotās baterijas un akumulatori būtu jāsavāc, lai pasargātu vidi. Pārnēsājamām baterijām un akumulatoriem būtu jāizveido savākšanas shēmas ar augstu savākšanas normu. Tas nozīmē, ka jāizveido savākšanas shēmas, lai tiešie patērētāji var ērti un bez maksas izmest izlietotās pārnēsājamās baterijas un akumulatorus. Atšķirīgiem bateriju un akumulatoru veidiem ir atbilstīgas atšķirīgas savākšanas shēmas un finansēšanas pasākumi.
- (13) Dalībvalstīm vēlams sasniegt augstu izlietoto bateriju un akumulatoru savākšanas un pārstrādes līmeni, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības un materiāla reģenerācijas līmeni visā Kopienā. Ar šo direktīvu būtu jānosaka dalībvalstīm minimālie savākšanas un pārstrādes mērķi. Nepieciešams aprēķināt savākšanas rādītāju, pamatojoties uz vidējo gadā pārdoto daudzumu iepriekšējos gados, lai visām dalībvalstīm būtu salīdzināmi mērķi, kas ir proporcionāli valsts bateriju patēriņa līmenim.
- (14) Kadmija un svina baterijām un akumulatoriem būtu jānosaka specifiskas pārstrādes prasības, lai sasniegtu augstu materiāla reģenerācijas līmeni visā Kopienā un lai novērstu atšķirības starp dalībvalstīm.
- (15) Visām ieinteresētajām pusēm vajadzētu būt spējīgām piedalīties savākšanas, apstrādes un pārstrādes shēmās. Šīs shēmas būtu jāizveido tā, lai novērstu importēto ražojumu diskrimināciju, tirdzniecības barjeras vai konkurences traucējumus.
- (16) Savākšanas un pārstrādes shēmas vajadzētu optimizēt, jo īpaši tādēļ, lai samazinātu izmaksas un negatīvo transporta ietekmi uz vidi. Apstrādes un pārstrādes shēmās būtu jāizmanto vislabākā pieejamā tehnoloģija, kā noteikts 2. panta 11. punktā Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾.
- (17) Kopienas līmenī būtu jānosaka izlietoto bateriju un akumulatoru apsaimniekošanas finansēšanas pamatprincipi. Ar finansēšanas shēmām būtu jāpalīdz sasniegt augstus savākšanas un pārstrādes rādītājus un ievērot principu par ražotāja atbildību. Ražotājiem tādēļ būtu jāapmaksā savākšanas, apstrādes un visu savāktu bateriju un akumulatoru pārstrādes izmaksas, no tām atskaitot peļņu no reģenerēto materiālu pārdošanas. Dažos gadījumos tomēr varētu būt attaisnojama *de minimis* noteikumu piemērošana mazajiem ražotājiem.
- (18) Veiksmīgai savākšanai nepieciešams tiešajiem patērētājiem sniegt informāciju par to, ka vēlams atkritumus savākt atsevišķi, par pieejamajām savākšanas shēmām un tiešo patērētāju lomu atkritumu bateriju un akumulatoru apsaimniekošanā. Būtu jāizstrādā detalizēti pasākumi marķēšanas shēmai, kas tiešajiem patērētājiem sniegtu nepārprotamu, ticamu un skaidru informāciju par baterijām un akumulatoriem, un smagajiem metāliem, ko tie satur.
- (19) Ja dalībvalsts izmanto ekonomiskos instrumentus, piemēram, diferencētas nodokļu likmes, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, konkrēti, augstus rādītājus atsevišķi savākšanai un pārstrādei, tai attiecīgi būtu jāinformē Komisija.
- (20) Lai pārbaudītu, vai sasniegti šīs direktīvas mērķi, nepieciešami ticami un salīdzināmi dati par tirgū izlaisto bateriju un akumulatoru daudzuma savākšanu un pārstrādi.
- (21) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās īstenotu. Šīm sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (22) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par likumdošanas uzlabošanu⁽²⁾ Padomei būtu jānodrošina dalībvalstis gan pašu, gan arī Kopienas interesēs sastādīt tabulas, kas pēc iespējas labāk rādītu saistību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, kā arī darīt tās pieejamas sabiedrībai.
- (23) Pasākumi, kas nepieciešami šīs direktīvas ieviešanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.
- (24) Tā kā šīs direktīvas mērķus — proti, vides aizsardzību un iekšējā tirgus darbības atbilstīgu nodrošināšanu — pietiekamā kvalitātē nevar sasniegt atsevišķas dalībvalstis un tādēļ minētās rīcības mēroga vai seku dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- (25) Šo direktīvu piemēro, neskarot Kopienas tiesību aktus par drošības, kvalitātes un veselības prasībām un Kopienas konkrētos tiesību aktus par atkritumu apstrādi, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem ⁽¹⁾ un Direktīvu 2002/96/EK.
- (26) Attiecībā uz ražotāja atbildību, bateriju un akumulatoru, un citu baterijas vai akumulatorus saturošu preču ražotāji ir atbildīgi par to atkritumu apsaimniekošanu, kas rodas no viņu tirgū laistām baterijām un akumulatoriem. Nepieciešama elastīga pieeja, lai finansēšanas shēmās atspoguļotu atšķirīgos valstu apstākļus un ņemtu vērā esošās finanšu shēmas, īpaši tās, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvām 2000/53/EK un 2002/96/EK, vienlaikus nepieļaujot dubultu maksu iekasēšanu.
- (27) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/95/EK (2003. gada 27. janvāris) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās ⁽²⁾ nepiemēro baterijām un akumulatoriem, kas izmantoti elektriskajās un elektroniskajās iekārtās.
- (28) Automobiļos vai motociklos un rūpniecībā izmantojamam baterijām un akumulatoriem, ko izmanto transportlīdzekļos, būtu jāatbilst Direktīvas 2000/53/EK prasībām, jo īpaši tās 4. pantam. Tādējādi aizliegta kadmija izmantošana rūpnieciskajās baterijās un akumulatoros elektriskajiem transportlīdzekļiem, ja vien uz tiem neattiecas minētās direktīvas II pielikuma atbrīvojumi,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Temats

Šī direktīva ievieš:

- 1) Noteikumus bateriju un akumulatoru laišanai tirgū; un
- 2) īpašus noteikumus bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai, apstrādei, pārstrādei un apglabāšanai, lai papildinātu attiecīgus Kopienas tiesību aktus par atkritumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz visu tipu baterijām un akumulatoriem, neatkarīgi no to formas, ietilpības, svara, tajos izmanto-

⁽¹⁾ OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2002/525/EK (OV L 170, 29.6.2002., 81. lpp.).

⁽²⁾ OV L 37, 13.2.2003., 19. lpp.

tiem materiāliem vai to lietojuma. To piemēro, neskarot Direktīvas 2000/53/EK un 2002/96/EK.

2. Šī direktīva neattiecas uz baterijām un akumulatoriem, ko izmanto:

- a) iekārtās, kas saistītas ar dalībvalstu būtisko drošības interešu aizsardzību, ieročos, municijā un militārajā aprīkojumā, izņemot ražojumus, kas nav īpaši paredzēti militāriem nolūkiem;
- b) iekārtās, kas paredzētas sūtīšanai kosmosā.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā ir izmantotas šādas definīcijas:

- 1) "baterija" vai "akumulators" ir tiešā ķīmiskas enerģijas pārveidē ģenerētas elektroenerģijas avots, kas sastāv no viena vai vairākiem primāriem (atkārtoti neuzlādējamiem) baterijas elementiem vai sekundāriem (atkārtoti uzlādējamiem) baterijas elementiem;
- 2) "bateriju pakete" ir kopā savienotu bateriju vai akumulatoru komplekss, un/vai ietverts kādā ārējā apvalkā, veidojot vienotu bloku, ko tiešajiem lietotājiem nav paredzēts sadalīt vai atvērt;
- 3) "pārnēsājama baterija vai akumulators" ir jebkura baterija vai akumulators, kas:
 - a) aizplombēta, un
 - b) ko var pārnēsāt rokās, un
 - c) kas nav nedz rūpniecībā izmantojama baterija vai akumulators, nedz automobiļos vai motociklos izmantojama baterija vai akumulators;
- 4) "podziņelementi" ir mazas, apaļas pārnēsājamas baterijas vai akumulatori, kuru diametrs ir lielāks par augstumu un kurus izmanto īpašiem nolūkiem, piemēram, dzirdes aparātos, rokas pulksteņos, mazās pārnēsājamās ierīcēs un kā energoavotus datu saglabāšanai;
- 5) "automobiļos vai motociklos izmantojama baterija vai akumulators" ir baterija vai akumulators, ko izmanto, lai darbinātu automobiļa vai motocikla starteri, apgaismes shēmu vai aizdedzi;

- 6) "rūpniecībā izmantojama baterija vai akumulators" ir jebkura baterija vai akumulators, kas izstrādāts tikai rūpnieciskam vai profesionālam lietojumam vai ko lieto jebkura tipa elektriskos transportlīdzekļos;
- 7) "baterijas vai akumulatora atkritums" ir jebkura baterija vai akumulators, kas ir atkritums Direktīvas 75/442/EEK 1. panta a) apakšpunkta nozīmē;
- 8) "pārstrāde" ir atkritumu materiālu atkārtota pārstrāde ražošanas procesā tādiem mērķiem, kam tie sākotnēji bijuši paredzēti, vai arī citiem mērķiem, kas nav enerģijas reģenerācija;
- 9) "apglabāšana" ir jebkuras attiecīgas darbības, kas paredzētas Direktīvas 75/442/EEK II pielikuma A daļā;
- 10) "apstrāde" ir visas darbības, ko veic ar bateriju un akumulatoru atkritumiem, kad tie ir nodoti uzņēmumam, lai tos šķīrotu, sagatavotu pārstrādei vai sagatavotu apglabāšanai;
- 11) "ierīce" ir jebkura Direktīvā 2002/96/EK definēta elektriska vai elektroniska iekārta, ko pilnībā vai daļēji baro baterijas vai akumulatori, vai ko tie var barot;
- 12) "ražotājs" ir jebkura persona kādā dalībvalstī, kura, neatkarīgi no izmantotiem pārdošanas paņēmieniem, tostarp, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distancē līgumiem⁽¹⁾, izmantojot arī tālsakarus, tās dalībvalsts teritorijā pirmo reizi laiž tirgū baterijas vai akumulatorus, arī tādus, ko iestrādā ierīcēs vai transportlīdzekļos, saskaņā ar savu profesionālo darbību;
- 13) "izplatītājs" ir jebkura persona, kas baterijas un akumulatorus piegādā tiešajiem lietotājiem saskaņā ar savu profesionālo darbību;
- 14) "laist tirgū" ir par maksu vai bez maksas piegādāt vai darīt pieejamu trešai pusei Kopienā, un pie tā pieder imports Kopienas muitas teritorijā;
- 15) "uzņēmēji" ir ražotāji, izplatītāji, savācēji, pārstrādātāji un citu apstrādes procesu veicēji;
- 16) "bezvada elektriskais instruments" ir jebkura rokā turama ierīce, ko baro baterija vai akumulators un kas domāta tehniskai apkopei, būvdarbiem vai dārzkopībai.

⁽¹⁾ OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/65/EK (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).

4. pants

Aizliegumi

1. Neskarot Direktīvu 2000/53/EK, dalībvalstis aizliedz laist tirgū:
- a) visas ierīcēs iestrādātas vai neiestrādātas baterijas vai akumulatorus, kuru svarā ir vairāk nekā 0,0005 % dzīvsudraba; un
- b) visas pārnēsājamas, tostarp arī ierīcēs iestrādātas, baterijas vai akumulatorus, kuru svarā ir vairāk nekā 0,002 % kadmija.
2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertais aizliegums neattiecas uz podziņelementiem, kuru svarā nav vairāk kā 2 % dzīvsudraba.
3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā ietvertais aizliegums neattiecas uz pārnēsājamām baterijām un akumulatoriem, kas domāti lietojumam:
- a) avārijas un trauksmes signalizācijas shēmās, arī avārijas apgaismes shēmās;
- b) medicīnas iekārtās; vai
- c) bezvada elektriskajos instrumentos.
4. Komisija pārskata 3. punkta c) apakšpunktā minēto izņēmumu un līdz ... (*) Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, vajadzības gadījumā ar attiecīgiem priekšlikumiem, lai aizliegtu kadmiju baterijās un akumulatoros.

5. pants

Laišana tirgū

1. Dalībvalstis šajā direktīvā aplūkoto iemeslu dēļ nekavē, neaizliedz vai neierobežo to teritorijās laist tirgū baterijas un akumulatorus, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka baterijas un akumulatorus, kas neatbilst šīs direktīvas prasībām, tirgū nelaiž vai atsauc no tā.

6. pants

Galvenais mērķis

Dalībvalstis tiecas palielināt bateriju un akumulatoru atkritumu dalītu vākšanu, ņemot vērā transporta ietekmi uz vidi, un cenšas, lai pēc iespējas mazāk bateriju un akumulatoru apglabātu kā nešķīrotus sadzīves atkritumus.

(*) Četrus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

7. pants

Savākšanas shēmas

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka pārnēsājamu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai darbojas piemērotas shēmas. Shēmas:

- a) ļauj tiešajiem lietotājiem izmest pārnēsājamu bateriju vai akumulatoru atkritumus pieejamā savākšanas punktā tuvā apkārtnē, ņemot vērā iedzīvotāju blīvumu;
- b) neprasa no tiešajiem lietotājiem maksājumus, izmetot pārnēsājamu bateriju vai akumulatoru atkritumus, nedz arī uzliek pienākumu pirkt jaunu bateriju vai akumulatoru;
- c) var izmantot saistībā ar Direktīvas 2002/96/EK 5. panta 2. punktā minētajām shēmām.

Direktīvas 75/442/EEK 10. pants neattiecas uz savākšanas punktiem, kas izveidoti, ievērojot šā punkta a) apakšpunktu.

2. Ar nosacījumu, ka shēmas atbilst 1. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, dalībvalstis var:

- a) prasīt, lai tādas shēmas izveido ražotāji;
- b) prasīt, lai citi uzņēmēji piedalītos tādās shēmās;
- c) uzturēt spēkā esošās shēmas.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka rūpniecībā izmantojamu bateriju un akumulatoru ražotāji vai trešās personas, kas darbojas no vārdā, neatsakās pieņemt atpakaļ no tiešajiem lietotājiem rūpniecībā izmantojamās baterijas un akumulatorus, neatkarīgi no to ķīmiskā sastāva un izcelsmes. Neatkarīgas trešās puses arī var savākt rūpniecībā izmantojamās baterijas un akumulatorus.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru ražotāji vai trešās personas izveido shēmas automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai no tiešajiem lietotājiem vai no pieejama savākšanas punkta viņu apkārtnē, ja savākšana nenotiek saskaņā ar Direktīvas 2000/53/EK 5. panta 1. punktā minētajām shēmām. Shēmās automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru savākšanai no privātiem, nekomerciāliem transportlīdzekļiem tiešajiem lietotājiem neparedz nekādus maksājumus, izmetot bateriju vai akumulatoru atkritumus, kā arī neuzliek pienākumu pirkt jaunu bateriju vai akumulatoru.

8. pants

Ekonomikas instrumenti

Dalībvalstis var izmantot ekonomikas instrumentus, lai veicinātu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanu vai lai veicinātu tādu bateriju un akumulatoru lietojumu, kurās ir mazāk piesārņotāji, piemēram, pieņemot dažādas nodokļu likmes vai depozītu shēmas. Ja dalībvalstis tā rīkojas, tās dara Komisijai zināmus pasākumus, kas attiecas uz tādu līdzekļu ieviešanu.

9. pants

Savākšanas mērķlielumi

1. Šajā pantā "savākšanas norma" konkrētai dalībvalstij konkrētā kalendāra gadā ir procenti, ko iegūst, dalot saskaņā ar 7. panta 1. punktu tajā kalendārā gadā savāktu pārnēsājamo bateriju un akumulatoru atkritumu svaru ar vidējo tajā gadā un divos iepriekšējos gados tiešajiem lietotājiem pārdoto pārnēsājamo bateriju un akumulatoru svaru. Dalībvalstis savākšanas normu pirmo reizi aprēķina attiecībā uz sesto pilno kalendāra gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Neskarot Direktīvu 2002/96/EK, dati par gadā savāktu bateriju un akumulatoru apjomu un noieta dati ietver datus par ierīcēs iestrādātām baterijām un akumulatoriem.

2. Dalībvalstis panāk šādas minimālās savākšanas normas:

- a) 25 %, ... (*);
- b) 45 %, ... (**).

3. Dalībvalstis ik gadu pārrauga savākšanas normas saskaņā ar I pielikumā izklāstīto modeli. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2150/2002 (2002. gada 25. novembris) par statistiku attiecībā uz atkritumiem⁽¹⁾, dalībvalstis pārsūta Komisijai ziņojumus sešos mēnešos pēc attiecīgā kalendāra gada. Ziņojumos uzrāda, kā tās ieguvušas savākšanas normas aprēķināšanai vajadzīgos datus.

4. Saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru:

- a) var izstrādāt pārejas pasākumus, lai cīnītos pret tādām grūtībām, ar ko sastopas dalībvalstis, izpildot 2. punkta prasības, kuras radušās īpašu iekšējo apstākļu dēļ;

(*) Sešus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) Desmit gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(1) OV L 332, 9.12.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 783/2005 (OV L 131, 25.5.2005., 38. lpp.).

b) izstrādā vienotu metodoloģiju, lai ... (*) aprēķinātu, cik daudz pārnēsājamo bateriju un akumulatoru gadā pārdod tiešajiem lietotājiem.

10. pants

Apstrāde un pārstrāde

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka vēlākais ... (**):
 - a) ražotāji vai trešās personas izstrādā shēmas, izmantojot labākos pieejamos paņēmienus, lai varētu apstrādāt un pārstrādāt bateriju un akumulatoru atkritumus; un
 - b) visas identificējamas baterijas un akumulatorus, kas savākti saskaņā ar 7. pantu, apstrādā un pārstrādā, izmantojot tādas shēmas.

Tomēr dalībvalstis saskaņā ar Līgumu var atkritumu poligonos vai pazemes glabātavās apglabāt savāktās pārnēsājamās baterijas un akumulatorus, kuros ir kadmijs, dzīvsudrabs vai svins, īstenojot stratēģiju, kas paredz izskaust smagos metālus, vai arī, ja nav pietiekama tiešo lietotāju tirgus. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus paredzētos pasākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽¹⁾.

2. Apstrāde atbilst III pielikuma A daļā izklāstītajām minimālajām prasībām.
3. Pārstrādes procesi vēlākais ... (***) atbilst pārstrādes mērķlielumiem un ar tiem saistītajiem noteikumiem, kas izklāstīti III pielikuma B daļā.
4. Dalībvalstis ziņo par katrā attiecīgajā kalendāra gadā sasniegtajiem pārstrādes līmeņiem un par to, vai ir bijuši sasniegti III pielikuma B daļā minētie mērķlielumi. Tās iesniedz informāciju Komisijai sešos mēnešos pēc attiecīgā kalendāra gada beigām.
5. III pielikumu var pielāgot vai papildināt, lai ņemtu vērā tehnikas vai zinātnes progresu saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru. Jo īpaši:
 - a) sīki izstrādātus noteikumus par pārstrādes mērķlielumu aprēķiniem pievieno vēlākais ... (****); un
 - b) minimālos pārstrādes mērķlielumus regulāri novērtē un piemēro labākajiem pieejamiem paņēmieniem, ņemot vērā 1. punkta otrā daļā minēto notikumu attīstību.

(*) Vienu gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) Trīs gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(1) OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(****) Piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(*****) 42 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

6. Pirms ierosināt kādu III pielikuma grozījumu, Komisija apspriežas ar attiecīgām ieinteresētām personām, jo īpaši ražotājiem, savācējiem, pārstrādātājiem, apstrādes darbu veicējiem, vides aizsardzības organizācijām, patērētāju organizācijām un darbinieku apvienībām. Tā informē 21. panta 1. punktā minēto komiteju par minētās apspriedes iznākumu.

11. pants

Apglabāšana

Dalībvalstis aizliedz atkritumu poligonos vai sadedzinot apglabāt rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantotajam bateriju un akumulatoru atkritumus. Tomēr visu saskaņā ar 10. panta 1. punktu gan apstrādātu, gan pārstrādātu bateriju un akumulatoru atliekas var apglabāt atkritumu poligonos vai sadedzinot.

12. pants

Eksports

1. Apstrādi un pārstrādi var veikt ārpus attiecīgās dalībvalsts vai ārpus Kopienas ar noteikumu, ka bateriju un akumulatoru atkritumus sūta, ievērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 259/93 (1993. gada 1. februāris) par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās ⁽²⁾.
2. Bateriju un akumulatoru atkritumus, ko no Kopienas eksportē saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 259/93, Padomes Regulu (EK) Nr. 1420/1999 (1999. gada 29. aprīlis), ar kuru nosaka kopējus noteikumus un procedūras, kas piemērojamas dažu atkritumu veidu sūtīšanai uz dažām valstīm, kuras nav ESAO valstis ⁽³⁾ un Komisijas Regula (EK) Nr. 1547/1999 (1999. gada 12. jūlijs), ar kuru atbilstīgi Padomes Regulai (EEK) Nr. 259/93 nosaka kontroles procedūras, kas piemērojamas konkrētu atkritumu veidu sūtīšanai uz valstīm, uz kurām neattiecas ESAO Lēmums C(92)39 *final* ⁽⁴⁾, tikai tad ietver šīs direktīvas III pielikumā izklāstīto saistību un mērķu īstenojumā, ja ir skaidras liecības par to, ka pārstrādes operācija notikusi apstākļos, kas kopumā ir līdzvērtīgi šīs direktīvas prasībām.
3. Saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

(2) OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 31.12.2001., 1. lpp.).

(3) OV L 166, 1.7.1999., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 105/2005 (OV L 20, 22.1.2005., 9. lpp.).

(4) OV L 185, 17.7.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 105/2005.

13. pants

Finansējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji vai trešās personas, kas darbojas viņu vārdā, finansē visas tīrās izmaksas, ko rada:

a) visu saskaņā ar 7. panta 1. un 2. punktu savāktu pārnēsājamo bateriju un akumulatoru atkritumu savākšana, apstrāde un pārstrāde; un

b) visu saskaņā ar 7. panta 3. un 4. punktu savāktu rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamo bateriju un akumulatoru atkritumu savākšana, apstrāde un pārstrāde.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punkta īstenošanā pilnībā izvairās divas reizes iekasēt maksu no ražotājiem, ja baterijas vai akumulatori ir savākti saskaņā ar shēmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvu 2000/53/EK vai Direktīvu 2002/96/EK.

3. Tiešajiem lietotājiem atsevišķi neuzrāda savākšanas, apstrādes un pārstrādes izmaksas, kad viņiem pārdod jaunas pārnēsājamas baterijas un akumulatorus.

4. Rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru ražotāji var slēgt nolīgumus, kas paredz citus finansējuma pasākumus nekā ties, kas minēti 1. punktā.

14. pants

Reģistrācija

Dalībvalstis nodrošina, ka visus ražotājus reģistrē.

15. pants

Sīkražotāji

De minimis noteikumus 13. panta 1. punkta un 14. panta piemērošanai vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru vēlākais ... (*).

16. pants

Dalība

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka visi uzņēmēji un visas kompetentās valsts iestādes var piedalīties 7. un 10. pantā minētajās savākšanas, apstrādes un pārstrādes shēmās.

(*) 42 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

2. Tādas shēmas attiecas arī uz ražojumiem, ko ar nediskriminatīviem nosacījumiem importē no trešām valstīm, un tās ir izstrādātas tā, lai neliktu šķēršļus tirdzniecībai vai netraucētu konkurenci.

17. pants

Informācija tiešajiem lietotājiem

1. Dalībvalstis nodrošina, jo īpaši, izmantojot informācijas kampaņas, tiešo lietotāju pilnīgu informētību par:

a) baterijās un akumulatoros izmantoto vielu iespējamo ietekmi uz vidi un cilvēku veselību;

b) to, ka bateriju un akumulatoru atkritumus vēlams neizmest kā nešķirotus sadzīves atkritumus, bet piedalīties to atsevišķā savākšanā, lai veicinātu apstrādi un pārstrādi;

c) viņiem pieejamām savākšanas un pārstrādes shēmām;

d) viņu nozīmi bateriju un akumulatoru atkritumu pārstrādes veicināšanā;

e) to, ko nozīmē simbols — II pielikumā parādītā pārsvītrotā atkritumu urna uz ritentiņiem — un ķīmijas simboli — Hg, Cd un Pb.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai uzņēmēji daļēji vai pilnībā sniegtu 1. punktā minēto informāciju.

18. pants

Marķējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visas baterijas, akumulatori un bateriju paketes ir pienācīgi marķētas ar II pielikumā parādīto simbolu.

2. Baterijas, akumulatorus un podziņelementus ar vairāk nekā 0,0005 % dzīvsudraba, vairāk nekā 0,002 % kadmija vai vairāk nekā 0,004 % svina marķē ar attiecīgā metāla ķīmisko simbolu: Hg, Cd vai Pb. Zem II pielikumā uzrādītā simbola iespējš simbolu, kas rāda smago metālu klātbūtni, un tas aizņem vismaz vienu ceturto daļu no II pielikuma simbola platības.

3. II pielikumā uzrādītais simbols aizņem vismaz 3 % no baterijas, akumulatora vai bateriju paketes lielākās malas virsmas, līdz pat 5 x 5 cm. Cilindriskiem elementiem simbols aizņem vismaz 1,5 % no baterijas vai akumulatora ārējās virsmas, līdz pat 5 x 5 cm.

4. Ja baterija, akumulators vai bateriju pakete ir tik maza, ka simbols būtu mazāks par 0,5 x 0,5 cm, baterija, akumulators vai bateriju pakete nav jāmarķē, bet uz iepakojuma iespējš vismaz 1 x 1 cm lielu simbolu.

5. Simbolus iespējš saredzami, salasāmi un neizdzēšami.

6. Izņēmumus no šajā pantā izklāstītajām marķējuma prasībām var piešķirt saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.

19. pants

Valstu ziņojumi par īstenošanu

1. Reizi trijos gados dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu. Tomēr pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu līdz ... (*).

2. Ziņojumus sastāda, balstoties uz anketu vai īsu satura izklāstu, kas izstrādāti saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru. Anketu vai īsu satura izklāstu dalībvalstīm nosūta sešus mēnešus pirms sākas pirmais posms, par ko jā sagatavo ziņojums.

3. Dalībvalstis arī ziņo par visiem pasākumiem, ko tās veic, atbalstot darbības, kas iespaido bateriju un akumulatoru ietekmi uz vidi, jo īpaši:

a) darbības, tostarp ražotāju veiktus brīvprātīgus pasākumus, samazinot smago metālu un citu bīstamu vielu daudzumu baterijās un akumulatoros;

b) jaunus pārstrādes un apstrādes paņēmienus;

c) uzņēmēju dalību vides vadības shēmās;

d) pētniecību šajās jomās; un

e) pasākumus, ko veic, lai veicinātu atkritumu rašanās novēršanu.

4. Ziņojumu iesniedz Komisijai vēlākais deviņus mēnešus pēc attiecīgā triju gadu posma beigām vai, pirmā ziņojuma gadījumā, vēlākais ... (**).

(*) Sešus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) 81 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

5. Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un šīs direktīvas ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību, vēlākais deviņus mēnešus pēc tam, kad no dalībvalstīm saņemti ziņojumi saskaņā ar 4. punktu.

20. pants

Pārskatīšana

1. Komisija pārskata šīs direktīvas īstenošanu un šīs direktīvas ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību, kad tā no dalībvalstīm otro reizi saņemusi ziņojumus saskaņā ar 19. panta 4. punktu.

2. Otrajā ziņojumā, ko Komisija publicē saskaņā ar 19. panta 5. punktu, ietver šādu šīs direktīvas aspektu vērtējumu:

a) par to, cik piemēroti ir turpmāki apdraudējuma regulācijas pasākumi baterijām un akumulatoriem, kuri satur smagos metālus;

b) par to, cik piemēroti ir 9. panta 2. punktā izklāstītie minimālie visu pārnēsājamo bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanas mērķlielumi, un kādas ir iespējas ieviest turpmākus mērķlielumus vēlākiem gadiem, ņemot vērā tehnikas progresu un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi;

c) par to, cik piemērotas ir III pielikuma B daļā izklāstītas minimālās pārstrādes prasības, ņemot vērā ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju, tehnikas progresu un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi.

3. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus pārskatīt attiecīgus šīs direktīvas noteikumus.

21. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Direktīvas 75/442/EEK 18. pantu.

2. Ja dod atsauci uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

22. pants

Sankcijas

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to attiecīgas valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais ... (*) dara zināmus šos pasākumus Komisijai un tūlīt informē to par visiem turpmākiem šo pasākumu grozījumiem.

23. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz ... (*).

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī tādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarāma šāda atauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus visus spēkā esošos normatīvos un administratīvos aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

24. pants

Brīvprātīgi nolīgumi

1. Ar noteikumu, ka dalībvalstis sasniedz šajā direktīvā izklāstītos mērķus, tās 7., 12. un 17. pantā izklāstītos noteikumus var transponēt, izmantojot attiecīgu kompetentu iestāžu un uzņēmēju nolīgumus. Minētie nolīgumi atbilst šādām prasībām:

- a) tie ir ieviešami;
- b) tajos jābūt norādītiem mērķiem līdz ar attiecīgiem termiņiem;
- c) tie jāpublicē attiecīgās valsts oficiālā izdevumā vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un jānosūta Komisijai.

2. Sasniegtie rezultāti ir regulāri jāpārbauda, par tiem jāziņo kompetentām iestādēm un Komisijai, un tie jā dara zināmi atklātībai saskaņā ar nolīgumā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Kompetentās iestādes nodrošina saskaņā ar nolīgumu gūto panākumu pārbaudi.

4. Nolīgumu neievērošanas gadījumos dalībvalstis ar normatīviem vai administratīviem pasākumiem īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus.

25. pants

Atcelšana

No ... (*) Direktīva 91/157/EEK ir atcelta.

Atsauces uz Direktīvu 91/157/EEK uztver kā atsauces uz šo direktīvu.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

...

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

...

(*) 24 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā

I PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 9. PANTĀ MINĒTO SAVĀKŠANAS MĒRĶLIELUMU IEVĒROŠANAS PĀRRAUDZĪBA

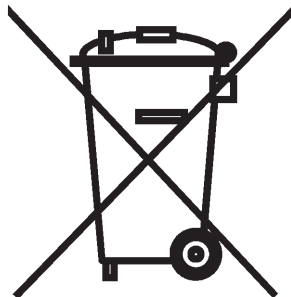
Gads	Datu vākšana		Aprēķināšana	Ziņošanas pienākums
X (*) +1	-			
X + 2	Noiets 2. gadā (S2)	-	-	
X + 3	Noiets 3. gadā (S3)	-	-	
X + 4	Noiets 4. gadā (S4)	4. gadā savāktais apjoms (C4)	Savākšanas norma (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Mērķlielums 25 %.)	
X + 5	Noiets 5. gadā (S5)	5. gadā savāktais apjoms (C5)	Savākšanas norma (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X + 6	Noiets 6. gadā (S6)	6. gadā savāktais apjoms (C6)	Savākšanas norma (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X + 7	Noiets 7. gadā (S7)	7. gadā savāktais apjoms (C7)	Savākšanas norma (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X + 8	Noiets 8. gadā (S8)	8. gadā savāktais apjoms (C8)	Savākšanas norma (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Mērķlielums 45 %.)	CR7
X + 9	Noiets 9. gadā (S9)	9. gadā savāktais apjoms (C9)	Savākšanas norma (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X + 10	Noiets 10. gadā (S10)	10. gadā savāktais apjoms (C10)	Savākšanas norma (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X + 11	Utt.	Utt.	Utt.	CR10
Utt.				

(*) X gads ir tas gads, kurā ir 23. pantā minētā diena.

II PIELIKUMS

SIMBOLI, KAS APZĪMĒ DALĪTI SAVĀCAMAS BATERIJAS, AKUMULATORUS UN BATERIJU PAKETES

Simbols, kas norāda "dalīta vākšana", visām baterijām un akumulatoriem ir šē parādītais nosvītrotais atkritumu konteiners uz riteņiem.

—

III PIELIKUMS

SĪKĀK IZSTRĀDĀTAS PRASĪBAS APSTRĀDEI UN PĀRSTRĀDEI

A DAĻA: APSTRĀDE

1. Apstrāde minimāli ietver atbrīvošanu no visiem šķidrumiem un skābēm.
2. Visa apstrāde un glabāšana, arī pagaidu glabāšana apstrādes uzņēmumos notiek vietās ar šķidrumsnecaurlaidīgu virsmu un piemērotu pārsegu, kas aizsargā pret atmosfēras iedarbību, vai piemērotos konteineros.

B DAĻA: PĀRSTRĀDE

3. Pārstrādes procesi sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķlielumus:
 - a) pārstrādāt 65 % svina un skābes bateriju un akumulatoru, rēķinot pēc vidējā svara, ietverot svina pārstrādi līdz augstākajai pakāpei, kas ir tehniski iespējama, izvairoties no pārmērīgām izmaksām;
 - b) pārstrādāt 75 % niķeļa un kadmija bateriju un akumulatoru, rēķinot pēc vidējā svara, ietverot kadmija pārstrādi līdz augstākajai pakāpei, kas ir tehniski iespējama, izvairoties no pārmērīgām izmaksām; un
 - c) pārstrādāt 50 % citu bateriju un akumulatoru atkritumu, rēķinot pēc vidējā svara.
-

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I IEVADS

Komisija 2003. gada novembrī ir pieņēmusi priekšlikumu ⁽¹⁾ jaunai direktīvai par baterijām un akumulatoriem.

Eiropas Parlaments 2004. gada aprīlī ir pieņēmis atzinumu pirmā lasījumā.

Reģionu komiteja pieņēmusi atzinumu 2004. gada aprīlī. ⁽²⁾ Ekonomikas un sociālo lietu komiteja pieņēmusi atzinumu 2004. gada maijā. ⁽³⁾

Padome 2005. gada 18. jūlijā ir pieņēmusi kopēju nostāju.

II MĒRĶIS

Saskaņā ar 8. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 22. jūlija Lēmumā Nr. 1600/2002/EK, ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁴⁾, ierosinātās direktīvas mērķis ir:

- ierobežot bateriju un akumulatoru atkritumu apglabāšanu;
- samazināt kaitīgu bateriju un akumulatoru ražošanas apjomu; un
- celt bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanas un pārstrādes līmeni.

III KOPEJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgi noteikumi

Kopējā nostājā tieši, daļēji vai pēc būtības ir iekļauta lielākā daļa grozījumu, ko Eiropas Parlaments pieņēmis pirmā lasījumā. Tajā iekļauti arī Komisijas sākotnējā priekšlikuma grozījumi, kas pastiprina pašreizējos ierobežojumus baterijās un akumulatoros izmantot smagos metālus, paredzot pārskatīt vajadzību pastiprināt šos ierobežojumus, atceļot prasību kontrolēt cietos sadzīves atkritumus, un savākšanas mērķlielumus balstīt iepriekšējos noieta datus.

Tomēr tā neatspoguļo vairākus grozījumus, jo Padome vienojās ar Komisiju, ka tie nav vajadzīgi un/vai vēlami. Padome ar Komisiju ir vienprātīgi par to, ka:

- 9. grozījums nav pieņemams, jo tas ir pretrunā Direktīvai 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem ("WEEE direktīva");
- 2., 6., 18., 19., 41., 54., 63. un 65. grozījums nav vajadzīgs, tas varētu radīt neskaidrības vai būt grūti īstenojams;
- 39., 45., 77., 92. un 101. grozījums nav realizējams;
- 32. un 55. grozījums attiecas uz jautājumiem, ko nevajadzētu reglamentēt Kopienas līmenī (izvietošanas sistēmas un informācijas kampaņu finansēšana);
- 25., 67. un 68. grozījums nav pieņemams, jo ar šo iecerēto direktīvu nevajadzētu mēģināt reglamentēt degvielas elementus.

Tāpat kopējā nostājā iekļautas arī vairākas pārmaiņas, kas nav ietvertas atzinumā, ko Eiropas Parlaments pieņēmis pirmajā lasījumā. Turpmākās iedaļās ir aplūkoti būtiskie grozījumi. Turklāt tekstā veikti redakcionāli grozījumi, lai padarītu to skaidrāku vai nodrošinātu direktīvas viengabalainību.

⁽¹⁾ OV C 96, 21.04.2004., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 121, 30.4.2004., 35. lpp.

⁽³⁾ OV C 117, 30.4.2004., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002, 1. lpp.

2. Temats, darbības joma un definīcijas (1., 2. un 3. pants)

Kopējā nostājā daļēji ir ņemts vērā Eiropas Parlamenta 7. un 8. grozījums, jo 4. apsvērumā ir dots līdzīgs **mērķu** izklāsts.

Kopumā 2. pants atbilst 10. grozījumam, jo tajā ir skaidroti ierosinātie izņēmumi attiecībā uz baterijām un akumulatoriem, ko izmanto militāriem nolūkiem, tāpat no direktīvas **darbības jomas** svītrojot baterijas un akumulatorus, ko izmanto iekārtās, kas paredzētas sūtīšanai visumā. Izņēmumi attiecībā uz militāriem nolūkiem izmantojamām baterijām un akumulatoriem ir formulēti tāpat kā Līguma 296. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

Tāpat 2. pants nosaka, ka direktīva būtu jāpiemēro, neskarot Direktīvu 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem ("ELV direktīvu") un WEEE Direktīvu.

Definīcijas, kas ietvertas 3. pantā, pilnībā sakrīt ar 11., 12., 14., 16. un 21. grozījumu.

Tāpat kā 85. grozījumā, definīcijas kopējā nostājā cenšas nepārklāties ar triju bateriju un akumulatoru tipu definīcijām (pārnēsājamas, rūpniecībā izmantojamas un automašīnu vai motociklu baterijas vai akumulatori). To mērķis arī ir nodrošināt to, ka definīcijas kopīgi attiecas uz visām baterijām un akumulatoriem. Tomēr kopējā nostājā kā pamatkategorija lietota "pārnēsājamas baterijas un akumulatori", nevis "rūpniecībā izmantojamas baterijas un akumulatori". Tāpat definīcijas kopējā nostājā ir vienkāršotas, tajās nav doti piemēri pārnēsājamām un rūpniecībā izmantojamām baterijām un akumulatoriem. Toties plaši piemēru saraksti ir doti 8. un 9. apsvērumā. Tāpat kopējā nostājā ir skaidri noteikts, ka pārnēsājamām baterijām un akumulatoriem jābūt aizplombētiem.

"Ražotāja" definīcija daļēji sakrīt ar 20. grozījumu, jo tā attiecas uz visām baterijām un akumulatoriem, kas iestrādāti iekārtās. Padome ir vienkāršojusi definīcijas, lai nodrošinātu to, ka katrai kādas dalībvalstīs tirgū laistai baterijai ir attiecīgā valstī viegli noskaidrojams ražotājs. Tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu ražotāja atbildības principa efektivitāti.

Kopējā nostāja nesakrīt ar 22. grozījumu. Tajā nav ietverta "noslēgtas sistēmas" definīcija, jo šī koncepcija direktīvā vairs nav izmantota. Tomēr citi kopējās nostājas noteikumi attiecas uz jautājumu, kas ir grozījuma pamatā, jo tie paskaidro, ka arī neatkarīgas trešās puses var vākt baterijas un akumulatorus pārstrādei.

Salīdzinājumā ar Komisijas sākotnējo priekšlikumu, kopējā nostājā ir iekļautas trīs jaunas definīcijas, kas skaidro terminu "laist tirgū", "uzņēmējs" un "bezvadu instruments" nozīmi.

3. Smagie metāli (4. pants)

Kopējā nostāja daļēji sakrīt ar Eiropas Parlamenta 23. un 82. grozījumu, jo tajā — ar iespējamiem izņēmumiem — paredzēts **aizliegt kadmija lietojumu**, un aizliegumu pārskatīt, lai apsvērtu iespēju to attiecināt arī uz citām vielām. Tomēr sākumā kadmija aizliegums neattieksies uz bezvadu instrumentiem. Svina izmantošanai ierobežojumi nav paredzēti. Turklāt 4. pantā paredzētais īpašais pārskats attieksies vienīgi uz bezvadu instrumentiem, (lai gan 20. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēts vēlāk pārskatīt to, vai vēlams turpmāk aizliegt vispār izmantot smagos metālus).

Tāpēc kopējā nostājā nav iekļautas **prasības** dalībvalstīm **kontrolēt** cietos sadzīves atkritumus. Tas atbilst 1. un 26. grozījumam.

4. Savākšana (6. līdz 9. pants un I pielikums)

Kopējās nostājas 6. pantā izklāstīts galvenais princips (cik vien iespējams atsevišķi savākt baterijas un akumulatorus, un pēc iespējas mazāk tos apglabāt). Tas aizstāj **noslēgtas sistēmas** koncepciju, kas bija ietverta Komisijas sākotnējā priekšlikumā. Tādējādi kopējā nostāja nesakrīt ar Eiropas Parlamenta veikto 27. grozījumu.

Kopējās nostājas 7. pantā ir precizētas obligātās prasības bateriju un akumulatoru **savākšanas sistēmām**, un dalībvalstu attieksmes elastībai, lai ņemtu vērā apstākļus konkrētā valstī un pasākumus, ko tajā jau veic. Tādējādi savākšanas punkti būs atbrīvoti no prasības nodrošināties ar atļaujām. Tas saskan ar mērķiem, kas ietverti 28., 108. un 30., 51, kā arī 109. grozījumā, taču nesaskan ar 29. un 47. grozījumu (jo īstajiem lietotājiem nevar piemērot prasību izmantot savākšanas iekārtas).

9. pantā ir noteikti **savākšanas mērķlielumi** un paredzētas vispārējas pilnvaras pārejas pasākumu noteikšanai, izmantojot komitejas procedūru. (Tā aizstāj samērā sarežģītos noteikumus attiecībā uz Komisijas sākotnējā priekšlikuma 14. pantā paredzētajiem savākšanas mērķlielumiem piemērojamām atkāpēm un pielāgojumiem). Tas daļēji sakrīt ar 34. līdz 37. grozījumu, kā arī ar 66. un 69. līdz 76. grozījuma mērķiem — tāda ziņā, ka savākšanas mērķlielumus nosaka, pamatojoties uz noieta datiem, un nav īpašu savākšanas mērķlielumu niķeļa un kadmija baterijām, turklāt atkāpju procedūra ir pārredzamāka.

Dalībvalstīm 4 gados pēc direktīvas transponēšanas būtu jāsasniedz savākšanas koeficients 25 % no noieta apjoma. 8 gadus pēc transponēšanas savākšanas mērķlielums pieaugs līdz 45 %. Lai nodrošinātu vienādus apstākļus, izmantojot komitejas procedūru, būs jāizveido vienota noieta datu aprēķināšanas metodika. I pielikumā dotajā tabulā paskaidrots kas, kad un kā dalībvalstīm jāaprēķina.

5. Apstrāde, pārstrāde un apglabāšana (10. līdz 12. pants un III pielikums)

Kopējā nostājā apstrādes, pārstrādes un apglabāšanas noteikumi ir pārvietoti, konkrēti — sīki izstrādātās prasības un pārstrādes mērķlielumi ir pārcelti uz jaunu — III pielikumu. Tas ir piemērots risinājums, jo sīki izstrādātās prasības un mērķlielumus var grozīt, izmantojot komitejas procedūru, pamatojoties uz zinātnes un tehnikas sasniegumiem.

Darbības joma, terminoloģija un komitejas procedūras noteikumi, kas ietverti 10. pantā, visnotaļ saskan ar Eiropas Parlamenta izdarīto 43., 99. un 100. grozījumu. Kopējā nostāja tāpat daļēji saskan ar 38., 120., 40. un 95. grozījumu, jo apsvērumos ir skaidrots, ko nozīmē labākā pieejamā tehnoloģija, tāpat arī ietverti kopēji noteikumi par apstrādi un pārstrādi, kā arī III pielikumā ietverta prasība pārstrādājot pēc iespējas pilnīgāk, izvairoties no pārmērīgām izmaksām, atdalīt kadmiju un svini, cik vien tas tehniski iespējams.

Tāpat kopējā nostājā ir paskaidrots, ka aizliegums apglabāt automašīnās un motociklos, un rūpniecībā izmantojamo bateriju un akumulatoru atkritumus izgāztuvēs attiecas tikai uz baterijām, nevis to atlikumiem. Konkrētos apstākļos tajā ir pieļauts savāktās pārnēsājamās baterijas, kurās ir smagie metāli, apglabāt kā posmu stratēģijā, kas paredz pakāpeniski izskaust smagos metālus, vai arī, ja nav pietiekama īsto lietotāju tirgus, kas daļēji sakrīt ar 33. grozījumu. Tas samazina pārstrādes mērķlielumu baterijām, kas nav niķeļa un kadmija baterijas un akumulatori un svina un skābes baterijas un akumulatori, no 55 % līdz 50 %.

6. Finansējums (13. līdz 15. pants)

Kopējā nostāja tiecas skaidri noteikt bateriju ražotāja finansiālo atbildību. Tajā konkrēti noteikts, ka no ražotājiem, kas palīdz īstenot saskaņā ar ELV un WEEE direktīvu izveidotas sistēmas, nedrīkst iekasēt divkārtu maksu. Tiecoties izvairīties no dažādu sistēmu pārklāšanās, kopējai nostājai ir tāds pats mērķis kā Eiropas Parlamenta veiktajā 46. grozījumā. Tāpat tā sakrīt ar 44. un 112. grozījumu, jo skaidri paredz to, ka ražotāji sedz savākšanas izmaksas, un aizliedz iekasēt konkrētus maksājumus no īstajiem lietotājiem.

Kopējā nostājā ir ietvertas tikai obligātās prasības, lai valstis varētu izstrādāt elastīgas sistēmas. Nav skaidru noteikumu par agrāk radītiem atkritumiem. Tādēļ tā nesaskan ar 48., 49., 50. un 103. grozījumu. Tomēr 13. pants attiecas uz visu bateriju atkritumiem, kas par tādiem kļuvuši pēc direktīvas transponēšanas, neatkarīgi no tā, kad baterijas laistas tirgū.

Lai elastība būtu vēl lielāka, 15. pantā ir paredzēta iespēja maziem ražotājiem piemērot komitejas procedūrā izstrādātus *de minimis* noteikumus, ja noteikumi par ražotāja atbildību rada praktiskas problēmas — gadījumos, ja ražotāji darbojas ar ļoti mazu bateriju un akumulatoru skaitu.

7. Informācija īstajiem lietotājiem (17. un 18. pants un II pielikums)

Kopējā nostājā nav iestrādāti lieli grozījumi noteikumos par informāciju īstajiem lietotājiem, vienīgi tie, kas vajadzīgi, lai pilnībā vai daļēji spēkā stātos Eiropas Parlamenta izdarītais 4., 52., 53., 56., 57., 59. līdz 62., 64. un 78. līdz 81. grozījums. Tajā nav iestrādāts 5. vai 58. grozījums, jo Padome neuzskata, ka būtu jāprasa marķējumā uzrādīt bateriju un akumulatoru kapacitāti.

8. Ziņojumi un pārskatīšana (19. un 20. pants)

Kopējā nostājā ir nošķirtas prasības, ko izvirza ziņojumiem un pārskatīšanai. Tādējādi, lai arī regulāri jāsniedz ziņojumi par šīs direktīvas īstenošanu, direktīvā būs paredzēts tikai viens vispārējs pārskats.

9. Citi jautājumi

Tāpat kopējā nostājā:

- ir ietvertas konkrētas prasības par ziņošanu — 19. panta 3. punktā — un vispārējs aicinājums preambulā, (kas daļēji saskan ar Eiropas Parlamenta veikto 24. grozījumu), nevis vispārīgi un neīstenojami saukļi palīdzēt uzlabot darbības apkārtējās vides jomā, kā bija paredzēts Komisijas sākotnējā priekšlikuma 5. un 17. pantā;
- ir mazliet pagarināts transponēšanas termiņš (23. pants); un
- ir ierobežots apjoms brīvprātīgiem nolīgumiem par savākšanas sistēmām, eksportu un informāciju īstajiem lietotājiem (24. pants).

IV SECINĀJUMS

Padome ir pārliecināta, ka kopējā nostāja ir labi izvērtu pasākumu kopums, kas sekmēs apkārtējās vides aizsardzību un neradīs nepamatotas sociālas vai ekonomiskas izmaksas. Tā gaida konstruktīvas sarunas ar Eiropas Parlamentu, lai drīz pieņemtu šo direktīvu.
